

மாநக இனாமளிக்ஷப் பெம்மது

அன்பளிப்பு

P. M. R. M.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

28.5.34

—00000—

திருப்பேரூர் 9-12-34

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

—00000—

இது

பை தலத்தில் வசிக்கும்

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் திருப்பணி

ஸ்ரீலக்ஷ் சப்பிரமணிய சுவாமிகளால்

இயற்றப்பெற்று

—00000—

கோயமுத்தூர்:

ஸ்ரீமான் சிவ. மாணிக்கசுந்தரஞ்

செட்டியாரவர்களால்

—00000—

கோயமுத்தூர்: நடேசர் அச்சயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—

1916.

MAHAMAHOPADHYAYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY,

GIF

O-, 1A Su 3,

F 6

பாட்டு.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
4	4	பழம்பொருளை	பழம்பொருளை
11	3 + 4	மிடரு	மிடறு
14	1	வன்பத்	வன்பவத்
36	2	தத்துங்	தத்துவங்
38	3	விட்டினை	விட்டினை
41	1	மீவவுடலந்	மீவவுடலந்
96	4	லன்பா	லன்பி
98	5	ஏற்றுவரி	ஏற்றுவரி
	7	விழையே	விவந்தால்

உ.
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
சாத்துக்கவிகள்.

திரிசிரபுரம் வரகனேரி கித்வான்
புரீமத் சோ. வீரபத்திரபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியவை.

அறுசர்க்கழிநெடியாசிரிய விருத்தம்.

பூத்தநீர் மலர்த்துடவைபுடையுடுத்த திருக்காஞ்சிப்
புனித தீர்த்த, மீத்தவழும் புயல்பெயல்சை கிட்டாழும்
வறப்பின்றி விளையச்செய்கள், காத்தமையப் படிநதவர்
திக் கன்மமொழித் தாள்கின்ற கடப்பாடுற்றே நீத்தலில்
தொளிரோரார் திருவாரூர் மறைமுழுக்கு நிறைபே ருரே1

சொல்லாரு மொருகலமத் தலமதனைச் சூழந்தாருஞ் சூழா
கின்ற, வெல்லாருஞ் சுகமாரு மியல்பாரு நலனாரு மிமை
யத் தாரு, மல்லாருங் சூழற்பச்சை நாயகியா ரிடனாரு
மணியாருங்கம், கில்லாரும் பிறையாருமெமையாட்கொள்
படியாரும் கீமலனார்க்கே (2)

கொங்குவள் நாடடினடுப் பாண்பத்தில் வேளாளர் குலத்
திற னோன்றித், துங்கமுற கில்லறமாத் துறைபடிந்து சில
காலந் துனைந்தேயம்மா. வங்கதனைத்தறந்து துறந்தானாகி
யித்தலத்தி லறபான்மும்மை, பொங்குதிருத் தொண்டா
டித் தொண்டுசிவ பூசையுமே புரியாநின்றே (3)

எத்தனையும் படித்தாலு மெவ்வெவர் தீநெயுற்றாலு மென்
னேசாகிப், புத்தியொரு காலத்தும் போகாதென் றுணர்க்

இணர்-பூங்கொத்து

நேய-நேயம்

குமொழி பொருந்து மாறு, வித்தகவில் லறந்துடைத்தொ
ண் றுவறத்தைப் படைத்து மிலண் விளக்க மாகக், கைத்
தலத்தா விரவலர்க்குத் தன்குலமீ தெனவுநனி காட்டிக்
கொண்டே (4)

தன்னிகரி லாதுறையுஞ் சுப்ரமண்ய சாமியெனுஞ் சான்
றோனன்பாற், கன்னிகரும் வன்மனமுங் கரைந்துருகப் பு
னல்பெருகக் கண்ணாடின்பந், துன்னியகற் கண்டுபோற்
சருக்கரைபோ லமிர்துபோற் சுவையார் தென்சொன்,
மன்னியபாட் டியன்முறையே பதிற்றுப்பத்தந்தா திவழங்
கி னுனால் (5)

இலக்கியமு மிலக்கணமு மெடுத்தாளுந் தருக்கமென வி
யும்பு நூலு. நலக்குமொரு சித்தார்த சாதிரமு மினைத்
தெனவே நன்குகாண்பார், கலக்கமற வந்நூலின்பொருள்
விரித்துக் காண்பவெனிற் காண்பா ரன்றி, யலக்கணுறுத்
தையப்பா டகற்றுதற்கு மலையுணர்வார்க்காகுமன்றே (6)

முத்தியுறு பயனுதவ முனைத்தபவக் களைகட்டு முட்டில்
லாமற், பத்தியெனும் பயிர் தழைய வேண்டுமெனிற்பலவா
றுபகர்தலென்னே, நித்தியமோர் முறையேனுமிந்நூலைப்
படித்தா லு நெஞ்சமீதே சத்தியமாய் நினைந்தா லுஞ் செய
வற்றா வி தன்பெருமை சாற்று மாறே (7)

முத்தமிழின் றுறைபோய் முதுக்குறையா ளர்களிந்தமுந்
நீர் வைப்பி, லெத்தனையோ பேரிருந்து மவர்கருத்திலுறுத்
தாமவிமையாமுக்க, ணத்தனவர்தமிலிவர்தமுளத்திந்நூல்
செய்கவென வமைத்திட்டானே, லொத்தவிந் நூற்கொரு
நூலை யுவமையிட்டுக் காட்டுதலெற் குசித மன்றே (8)

ஒதர்பயிர்நூலை பெழுதாத வெழுத்தையிட் டோ ருருவ
மாக்கிப், பூகலத்தோர்க் குதவினனாலெழிற் கோயமுத்து
நிற்போரு லாழு, மேசகையி ராமலிங்கச் செட்டியார் த
வப்பயனாய் விளங்கா நின்ற, மாதர் பூழை மேலணியும் டா
ணிக்கசுகதரனும் வணிகன்றானே (9)

வெண்பா

மொழியிற் றமிழிற்றையின் முக்கண்ண னன்பின்
வழியிற்கண் ணப்பன்சீர் வாய்தல்—விழையவே
தந்தானஞ் சுபாமண்ய சாமி பதிறுப்பத்
தந்தாதி யிரோதருமை யால். 10

கோயமுத்தூர் சாலேஜ் தலைமைத் தாழிப்பன்ம தர்
புரீமத் அ. கந்தசாமிப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியவை

அறுசீர்க்கழிநெடியடியாசிரிய னிருத்தம்.

எல்லையிப் புவனம் பூத்த வின்னருள் வடிவப் பச்சை
வல்லியெம பிராட்டிக் கென்று வாய்த்தபட் மசென்றுட்கே
பொல்லையி லார்வந் தூண்ட வுதித்தவன் புருவமான
சொல்லைய மலராக் கொண்டு தொடைதொடுத்த தணிந்
தான்மாதோ (1)

அன்பெலா மானுக்காக்கி யருநி நி யவன்றத் தானென்
நின்புலா மறுபான்மும்மை யிறையவர்க் காக்கச்சிந்தை
யென்பெலா மணியே பென்ன விடையறாக் தியான
மாக்கி, வன்பெலாங் கடிந்தசுபா மன்பதற் சாமிதானே (2)

அகங்கனி துளும்பக் கண்க னருவிநீர்த் தாளை வாச
மகாலார்ந் துடல்பூ ரிக்க முடிக்கரங்கூப்ப வென்பு
நெகவெனை பனைய கல்லா நெஞ்சமுங் குழைக்கு மென்றந்
றகுசியிங் கிதுபோற் பத்தி தழைத்த தொன் றுரைக்கற்
பாற்றோ (3)

வெண்பா.

அண்டிவரும் பேரை யாதரிக்கு நற்பேரைக்
கொண்டிருக்கும்பேரைக் குகன்பேரைக்-கொண்டவெங்க
டன்னேரில் சாமிதமிழ் கூற்றும் பதிற்றுப்பத்
தென்னே யமைந்த வியல்பு.

திருப்பேரூர் ஸ்கானீகம்

பிரும்மசூ இராமசாமிச் சிவாச்சாரியாவர்கள்

இயற்றியது.

அழகீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

மண்ணிடைநால் லிரனிற்ரும் வான்பேரூர்த் திருத்தளியிஷ்
வயங்காநின்ற, தண்ணிலவு புனைவோற்குப் பதிற்றுப்பத்
தந்தாதிதமிழாற்றந்தா, னுண்ணிறையு மன்பையெல்லா
வுயிர்களிடத் துஞ்செலுத்து முரிமைவாய்ந்த கண்ணிய
ஞஞ் சுப்ரமண்ய சாமியெனு மெனக்கினிய. கண்போல்
வானே

திருப்பேரூர் காந்தலிங்க சுவாமிகள் மடாலயம்

புலிபுரீ சிதம்பர மெஞ்ஞான சிவாச்சாரிய

சுவாமிகள் இயற்றியது

எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

திருவளர்தெய்வத் தீம்புனற்காஞ்சி மருங்குறை, கெழும்
பொழிற் போதித், தருவளர் பேரூர்த் தளியினி லமர்ந்த
தற்பான் பட்டியாயகன்மேற், குருவருள் பெற்றுத் தறவ
டைந்தடியார்க் குறுபணிச் சுப்பிரமணியன், மருவளர் ப
திற்றுப்பத்து, தாதுப் பாடி லிவைகவனை, துனன்மாதிதா.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—o—o—o—

திருப்பேரூர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

—o—o—o—

காப்பு.

வெண்பா.

பார்பாவும் பேரூர்ப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி
சீர்பாவச் செய்யவருள் செய்யுமா—லேர்பாவு;
மெட்டுக் குணத்தெம்மா னீன்ற விபமுகத்துப்
பட்டிக்க ணேசன் பதம்.

நூல்

திருவீற் றிருக்கு மணிமாற்பத் திருமா றனக்குந் திசைமூ
கற்குந், தருவீற்றிருக்குஞ், சதமகற்குந் தலைமை யளித்
தா டனிமுதல்வன், மருவீற் றிருக்கு மலர்க்குந்தன் மா
னை யிடப்பால் வைத்துவந்த, வருவீற் றிருக்குந் திருப்
பேரை யுறைவா னென்னு ளுறைவானே 1

வானே முதலீ ரேமுலகும் வருந்தா தனித்த மலைமாதா
தானே தழுவக் குழைந்தவொரு தனிமா முதலே திருப்
பேரூர்த், தேனே கட்டித் திரவியமே திரையிற் பிறவாத்
தெள்ளமுதே, யானே சரண மெனவடைந்தே னருள்வா
யுருளிற் பெரியானே

சதமகன்-இந்திரன்

குரியா ரெனவே மால்பிரமன் பிணக்குண் டிகலிப் பேது
றுசா, லரிதா மழலாய்த் தானேயென் றறிவித் தவர்பாண்
டியன்முன்னர்ப். பரியாய் நரிக டமையன்பர் பழங்க ண
கற்றப் பணித்திடுதற், குரியார் பேரை முதல்வொனை யு
வந்தா னுகற்கு முரியாரே 3

உரியான் புலைநா யினுங்கடையா மொருவே நெனையு மு
வந்தாள, த்வரியானறிந்தார் தமக்கறிதற்கடையார் தங்கட்
கெஞ்ஞான் றுந், தெரியான் போதி வனத்துறையுஞ் சிந்தா
மணிதீதங் கடுக்கையுனை, துரியா தீதப் பழம்பொருளைத்
தோய்வார் பவத்திற் றோயாரே 4

தோயா திருந்தைந் தொழிவியற்றுந் துயோயெளியேன்
றொடர்பவத்தி, லோயா துழன்றே யுசலையொத் துய்யு
நெறியொன் றொருசிறிது, மாயா தவமே யலைந்தலுத்தே
னரசே யுனைநா னடைவதற்குத், தாயா யருள்செய் பசங்
கொடிசேர் தருவே பேரைத் தற்பரனை 5

பரனை துயர்கர் கருக்குழியிற் பன்னா ளைந்து பரிதவித்
கக், கரனை கோட்டிச் சதுமுகனார் கணித்தென்றலையிலின்
னுமொரு, வரனை யெழுத்தைப் பொறித்திடுதற்குன்னிற்
புனற்க னுறுமெழுத்தாம், வரனை யருள்கதருப்பேருர்
வாழ்வே பெனக்கப் படிமீதே 6

அறிந்தோர் தமக்கறிதற்கரியான், என்றார், ஒரு
கால் தன்னையுணர்ந்தார் கட்டுச் சித்தவிருத்தி சுருங்குத
லான்மீட்டும உணர், தற்கரிதா கலின். உஉரையெழுத்து
உரன்-எய்-எழுத்து,

படியிற் பலவாம் பொருணசையாற் படரிந் திரிய வழிம
னது, படிவுற் றனந்தோற் பவத்துழலும் பாழ்வெவ் வினை
கள் படராமல், படிவுற் றுனது தொழும்பாற்றிப் பதியக்
கதியிற்றிருவருளே. படிவுற் திமொ றியற்றுதியாச் பரிந்
து பேரைப் பதியானே 7

பதியே பரவுமுயர் போசிப் பைந்தாருகஞ்சூழ் திருப்பே
ரூர், நதியேய் வேணிப்பாம்பொருளே நாதா தினதுகளிர்
கழலைக் துதியே புரியார் பசிகளிய தாய்கூர்ந் தில்லக்
கொறுமுழன்று கதியே யிலராய்ப் பலியேற்குங் கனமார்
பேரொன் றுடையாரே 8

பேரூரிலகு நவமணியே பிறனிப் பிணிக்கோ ரருமருந்தே
யாந் தடி கட் கிருநிதியே யன்பே யுருவா மண்ணுவோ
நீநு டிலகு கடலூடு நிற்கு முலக பந்தமெலாங்
காளு டிலகு மின்னெனவே காணவருள்வாய்பெருமானே

பெருமா னெனவுந் திருப்பேரூர்ப் பெம்மா னெனவும் பி
றங்கல்வரு, மொருமான்மருவும் பரனெனவுமுள்ளமுருகித்
துதிப்போர்க்குத், திருமா லயனிந் திரன்முதலாந்தேவர்
பதமுங் கடந்தபதந், தருமா லந்த குணங்குறிக ட்ணந்த
விமலப் பெரும்பொருளே 10

வேறு.

பெரிய தீஞ்சுதைக் கடலிடை பெழுவிடப் பிணிப்பினு ல
யன்றாதை, கரிய மேனிய னாய்தின கழலுறக் கதுமென
மகிழ்ந் தன்னோற், குரிய தேவிநா ணிற்றியது நின்மிட
ருணர்த்துமே லுலகெல்லாந், தெரிய நின்னருட்டிறத்தை
யா ராளிடச் செய்வர்பே ரையந்தேவே 11

தேவதேவனை யுமையொரு பாகின்ச்சிந்தனை புரிசிற்போர்
பாவ முற்றிலும் பறித்தருள் பேரையம் பதியுறை பெரு
மானே, மேவ லாரெயில்பொடித்தவெண் ண்கையனைவிழை
வொடு வணங்குந்தார், பாவ ராயினும் பவம்பல் வெடுத்தெத்
தெ தலக்கணுற் றலைவாரே 12

அலைநெடுங்கடற் றுரும்புபோ லடியனே னளவிலாப் ப
வத்தனடே, நிலையி லாதலை யாதுதின் றிருவடி நீழலை யரு
ளாமே, புலைய னுமெனப் புறக்கணித்த கற்றிடிற் போந்
தெனை யருள்கிற்பர், நிலையிரும்புகி மீதுயர் பேரையி லில்
குமெம் பெருமானே 13

மானி னோக்கவொண் மதிநுதன் மடந்தைமார்வன்ப்பிலே
மயலான், வின னாயினு நினகழ லிறைஞ்சுத லேயந்தன்
கூருள்வாயே, பானி லாவணி சடையனே பசங்கொடிபா
கனே யுயர்பைங்க ண்னி னேர்கொடி யாயருட்பேரைவா
ழாதியந் தமிலானே 14

அந்தி வண்ணனே யவிரமசி சடையிசை யணிந்தருள்
கிருப்பேரு, ரெந்தையெரினை யிடைபறா னுள்கியேத் தெ
டுக்கலா நிலைத்தாடுமென், சிந்தையவ்வணஞ் செய்கிட வளி
யனோ செழுமலர்த் தவிசின்மேன், முந்தை நான்முறைமு
தியவ னிச்செயல் முடியுமா றறியேனே 15

அறிவ நற்பொதி யாணவத் தீதாடரினால் யானென தென
வேபைம், பொறிவ ழிப்புலன் றொறுமுளம் புகுதமெய்ப்
புண்ணிப முணர்போத, நெறியோ ரீஇயுழ னீசனேற்
குணதடி நேயமே வுறுநெஞ்சம், பெறவ ருள்புரி பேரை
யம் பதியுறை போருட் பெருமானே 16

மாணியோர்காதேந்சியவள்ளலை மகிந்திச்சடையானைத்
தேனை யாரமிர் தத்தினை யின்னருட் செல்வனைத்திருப்பே
நூர்க், கொனை நாண்மலர் கொய்துபூ சனைசெயக் குறித்தி
லா தவமேயிவ், ளுனை யோம்புதற் குல்கினின்மறஞ்செறிந்
துள்ளநா ளுழைத்தேனை 17

உழையி ருடனி லூர்குறித் தேகுலோ னுணர்விலா தவ்
னுற்ற, குழியி டைப்படு மாறுபோல் பேரையங்குழகனே
நினதானே, யொழிநி லாதுறப் போங்கவ னெண்டொடித்
தடக்கைவா னுதற்றேமென், மொழிம டந்தைய ராதரப்
பாவையில் வீழ்ந்தியான் முடிவேனே

18

முடிய வன்பத்தொடர்வழி முறைவந் முகிழ்த்ததின் றெ
மும்பாற்றிப், படிய நிற்பத மலர்வயிற் பருகவரன்பகமுறு
பசுந்தேனை, யடிய னுக்கருள் செயத்க்கும் பருவமீ தடி.க
ளே கரியிந்த, த்மடிய ணிந்தருள் பேரையில் மேவிய மாசி
லா மணியேயோ

19

மண்ணு கழித்தும் வான் முழுவதுஞ் சுற்றியு மாலயன் கு
றித்திட்ட, வெண்ண முற்றிலா திகல்வலிகுறைந்தன்றென்
னிணு மியைந் தேழை, கண்ண கன்றபே னையினினைக்கண்
னுமீஇத் துதிக்க மேனாளிற், பண்ணி முற்றிய மெய்த்த
வம் நன்குரண் பாயுமால் கிட்டயானே 20

வேறு

பாபுதீமால் கிட்டியானே பரம்பரனே பச்சுபதியே பண்ணார்
பேரை,மேயமா தவப்பயனே|| கின்னையாழிக்குங்குருமணி

வன்ப்வத்தொடர் முடிய, வெனக், கூட்டுக,

மடி-போர்வை: நீ மால்-விட்டுணு,, எனவே மால்விடை

யான் என்றது, பண்புத்தொன்கயாமாறுண்க.

வினா - எண் 6, தீர்மானம்.

யே மேவநின்னே, நேயமாய்ப் பரவியரு னெறிமேவு மநி
விலனாய் நிலையிலாத, மாயமாஞ் சகத்திலுறு வாழ்வதனை
மதித்தடியேன் வருந்துகேனோ 21

வருந்தியருந் தவம்புரிவோர் மலர்ந்தளித் தாய்ப்புயத்தை
மருவியின்ப, மருந்தவருள் சேவடியென் னகத்துமுறப் ப
ணித்தருளி யையாளின்னே, சிருந்துகதி யுறக்காட்டித்
தினைக ளறவோட்டிச் சிலம்பிலம்மைக், கருந்துணையே
பேரையுறை யம்மானே யடியேனுக் கருள்செய்வாயே 22

வாயுறநின் புகழ்வாழ்த்தி மலர்தூவிக் கரங்குவித்து வண
ங்கி யேத்தி, நேயமாய் நிற்பெருமை நினைந்துநினைந் தெ
னதுள்ள நெகிழ்த்து நாளுந், பாயவிழிப் புனலுருத்துப்
பரவுமொரு பணியலது பகரிற் பேரை, மேயபா சிவநெ
யான் விரும்புகிலேன் சிறிதுமொரு வேறுபாடே 23

வேறாக வினையேனை விட்டனையேற் கெட்டலைவென் னெய்
யமாயை, மாறாக வெனைத்தனது வசமாக்கிமருள்பெருக்கி
வருத்த வந்தோ, நீரூக மணிந்தருளு நின்மலனே யருள்
கூடு நெறிதா மாதோர், கூறாக வைத்திருப்பேரையரசே
நின்னைக் குறுகி னேற்கே 24

குறுமைசெறி துரம்பைதனை யோம்புமதே பொருளாகக்
குறித்தெந் நாளுஞ், சிறுமையுறு தொழிலியற்றுஞ் சிற்றி
னத்தைச் சேராதுன் றிருத்தாண்மேவி, நறுமைநிறை தி
ருப்பேருந் நாயகமே சுகமடையும் நாட்டம் வைத்தேன்
வறுமைகெட விக்கணமே வந்தருளிச்சிந்தைமலிமருடர்ப்
பாயே 25

தீர்க்கருள்வாய் கிறன்மாயா தீ திமிரமெலா மகன்றிடநின்
குரம்பை-தேகம். தீ திமிரம்-இருள்.

நிருக்கண்ணிலே, பார்த்தருள்வாய் பரிவாகப்படி மேற்சற்
குருவாகிப் பதமென் சென்னி, சேர்த்தருள்வாய் சித்தாந்
த முத்திரெறி சேரவருள் செய் தேயென்னைக், காத்தருள்
வாய்கருணைமலர்கற்பகமே திருப்பேரூர்க்கண்ணுளானே

கண்ணதனைப் பறித்துனது கழற்கமலத் தருச்சனைசெய்
கரிய மேக, வண்ணனன்பு தனக்கிரங்கி மாற்றலரைத் தெ
றுமாழி வழங்கு மந்தி, வண்ணநின் திருவடிக்கண் மலர்
துவியிறைஞ்சாத வழக்கே யென்றன், வண்ணமதே யானா
லும் வந்தருள்வாய் திருப்பேரூர் மருந்தன்னுனே 27

அன்னையப்பா வென்றழைத்தெ மம்மைதிருத் தனஞான
வழுதமுண்டு, சொன்னயப்பா மறைப்பொருளைத் தொகு
த்தருட்பா மொழிகாழித் தோன்றலார்த, மின்னிரைப்பா
வினைக்கேட்க ளிசைந்த திருப் பேரையப்பா வினைந்துவாடு
மென்னை உயப்பா வீடேற்றென் றிரந்துரைக்கும் புன்மொ
ழிக்கு மிரங்குவாயோ 28

இரக்கமே யியற்கைவடிவாகவொளிர் பாம்பொருளென்றி
யம்ப வந்தாள், கரிக்குருவி நானாமத கரிநரிகாகஞ்சிலந்தி
கூன மஞ்ஞை, குாக்கெறும்பு கோம்பி ட்பச மொடுநாகம்
போற்றவருள் கொடுத்ததெய்வ, மருக்குலவு திருப்பேரை
வள்ளானிற்றெழுமுத்தி வாய்க்குநதானே 29

வாய்மைநெறி யறியாது மற்கடத்தை யொத்தலைத்துமன
மே நானூந் திமைசெறி பைம்புலனைச் சேர்ந்து நசைச் சே
றனைந்து தியங்காதத்தத், தாமறையுந் தொடர்வரியதொல
பேரைச்சோதியடித்தொண்டு பூண்டே, யாமைபென வக
மடங்கி யஞ்செழுத்தி னடைவுணர்ந்திண் டமர்வாயன்றே

a அப்பா-இரக்கக்குறிப்பு- b அசம-ஆடு. c மற்கடம
குங்கு.

வேறு

அன்றலர்சொரிந்தோனழனுதல் விழியாலழியவு ட்மனியு
ளம பெருக நின்றனைக் கசிலையா லெறிந்தவன் கதிமே
னிற் கவும் புரிந்ததன் பென்ப, தொன்னுகா ணின்பாற் கு
றையிரந் தேழையுய்ந்தெறிக்குதவுக வையா, வென்பது
மஃதே போதுமாவனத்திலிலங்கெழிந் றளியிலார்பவனை

பவங்களுண் ணிலவாய்ப் புடியிலுற் பனித்துப்பதிதேர
பவத்தினும் பரிவாய்த் தவங்களைப் புரிந்துன் காண்பங்
கபத்தைக் சார்ந்திடா துவகனை மதித்தே ஓயவந்தனிலை
ந்தேனத்தனை கண்பார்க் தருடிருப் பேரையம் பலத்தி
னவந்தரு பரமா நந்தமெய்ஞ் ஞான நடம்புரிந் தருளு
நாயகனை 32

நாயகன் பச்சை நாயகிக் கொருபா னல்கிய புனிதன்மா
லயற்குத், தாயகன் பேரைச் சங்கர னெவைக்குந் தண்ண
ருள் கொழித்திடுந் தலைவன், நாயபொற் சரணப் புனைபி
டித் திந்தத் தொல்பவக் கடல்கட வாது, நீயெனே வாளா
நின்றனை, பேதை நெஞ்சமே யென்செய நினைந்தே 33.

தேனாலா மிதழித் தொடையலார் சுடையுந் திருத்தகு வி
சித வாணுதலு, நானவார் கூந்தற் றெய்வமங்கையர்நாண
ட்டிய கண்டமு மிமைய, மீனவாங் கண்ணி தழுவி யசெய்
ய மேனியும் விளங்கவம் போதுக் கானவா மொருவன் வி
ரைந்தென துள்ளங் கலந்தனன் கழிபவாணவமே 34.

ஆவலாற் றிருவைந் தெழுத்திய லுணர்ந்தே யன்பொடு
மலர்பறித்தடியிற் றூவிநின் றிருத்தா டொழுதுள முரு
கித் துணைவிழி களிற் புனல் சொரிந்து, பாகினு னினது ப
ண்பெலாமமையப்பாடி லே னென்னி னுமெனியே, மேனுவலி
ல்துயரங் கெடவருள் பேரையுத்தமா நித்தியப்பொருளே

நித்தியப் பொருளே நின்மல விளக்கை நினைபவர் நெஞ்சை
விட் டகலாத், தத்துங்கடந்த மெய்த்தவ மணியைச்சச்சி
தாநந்தநல் வடிவைக், கைத்தல மமர்ந்த நெல்லியங் கனி
போற் கண்ணுறக் காண்டலுந்தேடி, வைத்தபொற் குவி
ய லென்ன மெய்ஞ்ஞானம் வாய்த்தது போ திமாவனத்தே.

வனிதையர் நசையுங் குழவிமே லார்வு மண்மனை வெறுக்
கைமேல் விழைவுங், கனைகட லுலகிற் பெற்றற்கு மக்கள்
காயம தெடுத்துமுள் னூன்றிப், புனிதமெய் யடியார் சிவ
சிவ வென்னப். போற்று மெம்போதிமாவனத்துப், பணி
மதி வேணிப். பரமனைப் பணியாப். பாவிக ளடைதல்பாழ்
நரகே

37

கேவல நிலையின் மலவிரு விடையிற் கிடந்தபல் பசுக்களை
யெடுத்தே, யாவலாய்ச் சகலந் தனிலுடல் கரண மாதிய
வனித்துநற் சுத்த, மேவரப் புரிந்து வட்டினை யுதவு மெ
ய்ப்பொருள கைப்பொரு ளாக, வாவது கருதிற் போதி
சூழ் பேரை யம்பதி யடைவர் மே லவரே.

38

வரையிலார் பசிய மரகத வல்லி மருவிய கற்பகத் தருவே
கரையிலாப் பெரிய கருணையங் கடலில் காமனைக் காய்ந்த

கண் மணியே, யரையிலா டரவம் புனைக்கருளரசே
யடியவற் கொளிய னென்றுனது, னிரையுலா மலர்த்தா ள
டைந்தனன்வினையை வீட்டி யாள்பேரை விண்ணவனே 39

பேரையம் பதியிற் கோயில்கொண் டமர்ந்த பிஞ்ஞகா சா
தகப் பறவை, காரையே நாடுஞ் சக்கரவாகங் கதிர்ளந்
திங்களை நாகும், வாரணி முலையார் தங்களைக் காம மயக்நி
னோர் நாடுவர் வழங்கு, நீரரை வறிஞர் நாடுவ ரடியே னாந்
த னின்னருள் ள்வே 40

வேறு

வினையி னைப்பொசித் தொழியுநாள் வியுமீவ் வுடலந்
தனைநி லைத்தெனச் சலனமுற் றயாந்திந் தமிழே
னுனைநி னைந் துரைந் துருகுமெய் யுழுவலன் புறமீவார்
நினைவே னக்கருள் புரிந்ருப் பேரைநின் மலர்ன் 41

மலம ருவிய மனமெனு மற்கட மைந்து
புலம ருவிடப் புந்திநைந் துன்னடி பொருநதா
தலம ருமெனை யஞ்சலென் றருள்புரி பேரைத்
தலம ருவிய சச்சிதா நந்ததற் பானே 42

பரம வற்கெனைப் புரப்பது வெனத்தினம் பணியுந்
தரமி லாதயர் சமுக்கனை னென்னினுந் தனி|| நால்
கரன யிற்கரக் கருதவே டந்தையம் பேரை
யானெ னக்கரு ணலநதா வஞ்சுவா னலர்ன் 43

வான நாடரும் நாடரும் போதிமன் றிடத்தின் (8130)
 ஞான நாடக நவீற்றுதின் நகைமல ரடியை
 யீன நாடவந் சிருவருள் சொத்திற் றுலகத்
 தூணை நாடுத லொழிந்துயர் கதிமிசை யுறவே 44

உறுத றுய்த்தலா சியவெலா முன்னரு ணுட்டப்
 பெறுத லன்றியிப் பேதையேன் பெறத்தகுந் தரமோ
 சிறுத கனினேன் சிந்தைநின் சீரடி மலரி
 னிறுவு மாறருள் பேரைவாழ் நித்யதத் துவனே 45

†தக்கைமென்மொழிப்பாவையர் தமையடைந்தவர்வெண்
 முக்த வாணகையிடைவரு முறல்வாய் முகந்து
 மிக்க மேனியுண் ணிழிதகைப் பெருப்பலை யனாயே
 யொக்க லைந்திடா தருடிருப் பேரையுத் தமனே 46

உக்க மத்தனி முகலெனப் பேரைவா ழொளியைப்
 புக்க சுத்தினி லெழுசியு நானிறற் புகன்றுஞ்
 சிக்க மீதுற வழுத்தியுந் சிங்கனை புரியா
 ரெத்த லத்திடை மேனினு †மிசையிலா தவரே 47

இசைய ளிமுத லினமலர் கொய்துபொன் னடியின்
 மிசைய ணிந்துளங் குழைந்துமெய் சிவிர்த்திரு விழிநீர்
 கசிய நந்திருப் பேரையங் கடவுளைச் சேர
 நசையில் மாணுடப் பவத்தினு நாய்ப்பவ நலமே 48

நலந்த னிற்றிகழ் நாகரும் நாடரும் பேரைத்
 தலந்த னிற்சிவ சங்கரன் றுடொழ றணந்து
 நிலந்த னிற்பல தெய்வத நேயமுற் றலைவார்
 பலந்த விர்த்திளங் காயுணும் பண்புவேய்க் தவரே 49

தத்தை-களி. †இசையிலாதவர்-புகழ் இலலாதவர்.
 பலம்-பழம்.

வேயை யூதிப்பல் பசுக்களை விரைந்தடிப் படுத்து

மாயை மாப்பசுத் தன்னையு மலரடிப் படுத்துந்
தாயை நேர்திருப் பேரையஞ் சாமியிப் புழுத்த
நாயை யுமிகழாதருள் வானருண்லமே

50

வேறு

வானுதி யைந்து பூதங்க ளாகி மறைநா லு மேவி யுணரா
ஞான விலாச மயமாகி யன்பர் நாட்டத் திலங்கு மணியே
தேனாடு போதி வனமீ தமர்ந்த சிவமே விரைந்து சிறியே
னானாடு மிந்த வுடலாடு முன்ன ருனைமே வுபாயமுரையே

உரையற்ற மோனதுறவே ருளத்தி லொளர்கின்றசோதி
வடிவே, புரையற்ற போத மயமாய் நிறைந்த பொருளா
ன பேரை யமலா, தரையுற்ற போக நிலையிற் கிடந்து த
ளர்வுற்ற பேதை நினது, கரையற்ற வின்ப நிறைவுற்றபாத
கமலத்தை நாடவருளே

52

அருளத்தனாதிபுரி மேவுமீச னணையாகி யேன்முதவு
குருளைக்கிரங்கி முலைதந்த தந்தை குறியற்ற வாதிமுதல்வ
னிருளைப்பெருக்குமிகலாண்வா தியிடையிற்கிடந்துசுழலு
மருளிற் றவிக்க வடியேனை பிட்ட வகையென் கொலேது
மறியேன்

53

அறிவே பழுத்த கனியே யினித்த வமுதேவடித்த மது
ரச், செறிவே றுதற்க ணழலா லெரித்த சிவமே கருப்பு
விலியை, மறிவேய் கர்த்த வுயர் பேரை யத்த வன்சத்தை
யொத்த கழலைக், குறிவேறு பட்டு நமன் மேவு காலை ஁கு
றைகோ ளிலாம லநாளே

54

மாயை-மாப்பசு-திருமால், ஁ குறைகோள்-இரத்தல்

அறமென்ப துள்ள மகிலே யுதித்து மயலார் தமக்கொர்
 ணுவும், பெறவென்று மொன்று மளியாத பேதை பேரை
 ப்பதிக்கணிதெனின், நிறமொன்று முன்னி நெஞ்முன் பி
 லாத சிறியேனையாள் நினைபா, யுறவென்று மிஃது பணை
 பென்று மென்று முணராத ஞானவுறவே 55

உறுமா தரத்தோ நெனைய வழுத்து முளமே யளிக்க
 வெழுதிபா, தொறுமா தவத்தி னிலைதோ வெற்கொர் துற
 வே யளிக்க வினையா, மறுவாதை யற்று விடுமாறு துற்ற
 மகியே தழைக்க வருளைப், பெறுமா றளிக்கவருண்மேனி
 கொண்டு பேரைக்க ணுற்ற பெருமா 56

பெருமா வெருத்த மிசையேறி வட்ட நிலமேபு ரக்குமா
 மருமா மகத்தை யடைவே யியற்றி யமசேச ணுற்ற வள
 முக், திருமார்ப ணுற்ற வெருசீரும் வேதனுறு சீர்களான
 வெவையுங், திருமா வுரித்த வெருபேரை யத்தனடியார்
 கணிப்ப இலையே 57

இலையாய் கிழங்கு புனலையருந்தி யிகளையமின்றிநெடிய
 மலைமே னெருங்கு முழையு டியற்று வளர்மா தவத்தி ன
 டையு, நிலையே நினைக்கலொருபோ தளிக்கு || நிகர்பேரை
 யத்த னிடமன், பிலையே லெடுத்த பவமே வியர்த்த மென
 வே யிசைக்கு மறையே 58

மறையா கமத்தி னுரையே லுத்த வழியே வழுத்தியிரு
 தா, ளிறைபோ துளத்தி னிடைபே யிருத்த விலையேனு
 முற்ற வெனியேன், குறையே யிரத்த றனையே குறித்த
 விலையேல் குணிப்ப தெவரே, கறையே களத்தி லுறையே
 ரை யத்த கனிலை டரங்கி யருளே 59

|| கருமா-பாலை, || நிகர்-ஒளி.

அருளே குறித்த வடிவாகு மென்ன வருணுல்க ளோது
மரிய, பொருளே யுயிர்க்கு ஞாயிராய் நிறைந்த புனிதா பு
ளிக்க ணடியேன், மருளே யளிக்கு மொருமாய வஞ்சகம்
லே வருந்தன் மரபோ, தெருளே விளக்கி யுயர்பேரை மே
ய சிவமே செலுத்து னருளே 60

வேறு

அரும்பெறலென் றேழைக் ககப்பட்ட தப்பெரிய
வரும்படியோ வாக்கு மனமுங் கடந்த வொரு
பெரும்பொருளு மந்தன்னைப் பேசி லுயர்முக்கட்
கரும்புதிருப் பேரூர்க் கனகா லயம்புகவே 61

வேலை யுலகை வினைந்துசற்றி யோடி னும்பன்
லூலைப் பயத்தரிய துண்ணறிவு மேவுநு
மேலைச் சிதம்பரத்தின் மேய பரமனிநு
காலைப் பிடியாரைக் கைப்பிடிக்கு மாணவமே 62

ஆணையிடு வேனினக்கே யாட்செய்யுந் கொண்டனெனக்
காணிற் றிருப்பேரைக் கண்ணே யெளியேனை
மாணர் நினது மலாடிக்கட் பூட்டினிட்டா
லாணவங்கொண் டென்று மலைந்து திரியேனே 63

எனோ கடைக்க னிறையுஞ் செலுத்தாமன்
ஊமேனோக்க மிட்டாய் வினைந்துதிருப் பேரூரில்
வானோர் மொழிகேட்டு வந்தமத னைப்பொடிப்ப
தானோப் பினக்குலகி லன்புசெய வந்தேற்கே 64

வந்தித் திலைபோதி மாவனத்தெம் மானடியைச்

மேலோக்கமிடுதல்-பராமுகமாயிருத்தல்.

சுந்திக் திலைநாளுஞ் சென்ற லபஞ்சுழிந்து
முந்சித் தொழுப்பின் முறையறியா முடநெஞ்சே
கூதத்தொடரினமன் றண்டகர்க்கென் செய்வாயே 65

என்செய்வல் பேரை யிறைவா வெனதுசொந்தப்
புன்செய்கை யாரப் புஞ்சுதுவெட்டி பேர் திருத்தி
மின்செய்க பத்திப் பயிர் விளைக் துந் வேளாண்மை
யென்செய்கை யென்றார் கிலையேற் றிழைப்பதற்கே 66

பிழையே புரிந்தலைந்து பேய்போலப் பூவுலக
முழுதும் பலச்சரக்கை மூட்டைகட்டிக் கொண்டுவந்து
விழைபடைந்தேனின்னைபெனை விட்டு விரைவிற்பலவாய்க்
கழிவதெவன் பேரைக் கதிர்மணிகள் விற்றோனை 67

விற்புண்டு மொன்றை விளைத்துண்டு பெய்பறியார்க்
குற்றடிமை யாகவுழைத்துண்டும் வாழாமன்
முற்று நினது முழுத்தொண்டி லார்ந்தவெனைப்
பற்றுங்கொல் பேரைப் பரமபவச் சங்கிலியே 68

சங்கக் குழையுஞ் சடைமேற் சலமகளுந்
திங்கட் கொழுந்துந் திருக்காத்தின் மாண்மழவுந்
துங்கவெண்ணீறு துதைக்கவருட் கொலமுமாய்த்
தங்கின நெனெஞ்சில் தனிப்பேருர்த் தற்பானே 69

பரிந்துன் விழைவின் படிநடக்கும் பண்பின்க
ணிரிந்தநெஞ்சத் தாந்துன்பமெய்துதல் மெய்யாமெனவே
தெரிந்திடலோ || நந்திக் திருத்தே வெழில்வதைஞ்
சரிந்துவிழச் செய்தாய் தனிப்பேரை வாழ்வாயே 70

பிழைப்பதற்கென்செய்வவெனக் கூட்டுக, || சிவசிர
ன நந்திவகைஞ்சரிந்து விழச் செய்த சரிதம், பேருர்ப்
பாணம் டள்ளுப்படலத்தா னுணரப்படும்.

வேறு

வாயிற் புலிசெறி யுடலிற் சுழலுறு மனதிற் கடுமற் றெறி
மேவு, நாயிற் கடைபடு தீபெற் குனதரு ணலமே **புறநாடு**
நல்காயே, மாயத் தவர்கொடு ஞாயிற் பொடிபடு மாறே ந
கைபுரி மாதேவே, தாயிற் கருணைய னேயிப் புவிதொழு
தண்பே னாயிலுறை யெங்கோவே 71

கேர்வே யருணிறை கடலேகுணமனி குன்றே மன்றிடை
நடமாடுங். தேவே செழுமறை முடிமே வியபர சிவமே த
வர்தொழு முழைபாக்கா, மூவே டணைமுத லுறுவா தனை
ளின் முட்டுண் டுழிதரு முழுமுட, னவே னையுமுயர் கதி
யார் தரவரு ளரசே பேரையி லம்மானே 72

மாண வெழின்மத வேளே வடகிசை மகனே வளர்தரு
வேயென்று, தேனார் கவிபல புலவீ ருமியிடை செருமுங்
குறுநொய் மீயாத, நோனா நிதியினர் மீதே புகல்கவிர்
றுங்கட் கெதுவிழை வுயர் பேரை, ஞானா கரணை யமைத்
தோர் கவிதனை நவில்வர் தருமத னைத்தானே 73

தானா கியபர சிவமே முத்தொழில் தருமா றயனரி யானா
யும், வானா யனல்புனல் மண்கா லாயும் வயங்கும் போதி
வனத்தானே, மேனாள்வினைகெட நானா னிலமிசை மேவிப்
பலவினை புரியாதே, யானா நினதடி யற்கே பணிபுரி தரு
மா றருளுகியையாவே 74

வேதத்தடைவரு நிலையுங் குறுகினர் விழைபெத் தகைய
வரானாலு, மேதற்குரியவ ரெனின் சிரமிசை மினிருஞ்
அதனைபெனந்து கிரும்பிய தொருபொருளை எத்தகை
யானாலும், என்றதற்குப் புண்ணியபாகச் செயலகையு
டைபவரானாலு மெனப்பொருள்படு மாறறிக.

(815)

சகரையுய்வித்த, †வோதப்புண†விறை மனைபாப்புணர்
மதி யுணர்வித்திட நினை யுணராதே, மேதப்படுவதுமென்
னே பேரையி லீசா விருசில நார்தாமே 75

மேகந் தவமுப ரிகைமே ஸடையினும் விபலு னிலமு மு
முன்றோடி, யாகங் குறுகி யொளித்தா லுஞ்சிறி தளவுந் து
ருமன் விடானன்றிப், தீபாகம் பெறுவது மிலைவி மறுகிலை
படியப் பழமல நமாங்கா, ளேகன் போதி வனத்தடினினை
யடி யெய்தீர் வினாவினி லுய்வி ரே 76

|| ஏட்டில்வரைந்த வெழுத்தா நின்னை யிறைஞ்சற்கெண்ணு
பதுகரின்பந், தீட்டியகல்வி னெழுத்தாமவ்வழிசெர்ந்தோ
ர்க் கிருதிற னும்பற்றார்க், கோட்டிய நீரி னெழுத்தாமெ
ன்ன வுணர்ந்தே தொழுமொரு சிறியேற்கு, கிட்டியல்
காட்டாய் போதிவனத்தொளிர் விடாருளவிளக்கேயோ

விளவைத் தெறவொரு கன்ற லெற்றிய மேலோன் காண்
நிருத்தஞ்செய், தளவக் குறுகை பாகா வடி கேள் சாரும்
உபிறவா நெறியுற்று, மளவில் ஐகம்பலைகொள்ளா தென்று
மடைந்தின் பார்தா துகர்வானிவ், விளவற் கந்நெறி யருள்
வாயென்ன வியம்புங் கூற்றுவியப்பாமே 77

மேனி தளர்த்திரு காண்கை யயர்ந்திரு விழிக னிருண்
டொரு கோ லுன்றி, நானில மீதுகளாடி நடந்திடு நாளா

ஓதப்புணல்-கங்கை, † இறைமனைபைப்புணர்மதி - சந்
திரன். தீ பழமலம் பாகம் பெறுவது மிலைமெனக்கட்டுக
ஏட்டினெழுத்து-சிறிது நாழிநழிவது, கல்வினெழுத்து
அழியாதது, நீரினெழுத்து உடனையழிவது. உபிறவாநெ
றி-பேரூர்ப்பரியாயநாமங்களினென்று, ஐ கம்பலை-துக்கம்
MAHAMAHESHPADHYAYA.

வுக்கு ஸீ நாடாமன், மேனிலை நின்றற ஞர் தொழி லானிக
ன் மேனிட மன்றையி லெம்மா னே, நானி னடைக்கல மெ
ன்னி னு மாதிபு ரேசர்னி ரைந்து நயந்தருண்மே 79

மேரு வரைச்சிலை சோடி யகற்கொரு விடைதனை யத்திர
மாக்கொண்டோ, தயீரு நெறிக்கடையா ரெயின் மூன்றையு
மெங்க டயாபரனேமேனான், காரு வனத்தினு மேர்நட
னர்புரி சலச மலர்ப்பத னேபேருர்க், காருநழ் சுக்கா
னையளி யாய்சின தன்பர்கள் கைக்கொளும்வர்த்தினையே
வேறு

வாழ்வையுன்னி வருத்தி மதியிலா
தேழ்ப வத்தி னிடர்ப்படி மேழையேன்
ளாழ்வ கன்றுன் சரண்டனைச் சார்ந்திடுஞ்
சூழ்வு சொற்றருள் பேரையஞ் சோதியே 81

சோதியுன்னடித் கொண்டர்க்குத் தொண்டுசெய்
நீதி யோர்த்தக் நெறியின் றிடாத வென்
தீதி யாவுங் களைத்தருள் செய்க நற்
போதி மாவன மேனிய புண்யனே 82

புண்ணி யத்திருப் பேரைப் புனிதனை
நண்ணி வாழ்த்துத னன்னெறி யன்றியிட்
மண்ணிற் பற்பல தெய்வதம் வாழ்த்தல் செய்ம்
புண்ணி னீயுறு புன்னெறி நாடினே 83

நாடு மாரநு ளாந்த நாடக
மாடு நின் கழற் கன்பு செய் வார்தமைக்
கூடு மாறு குறித்தருள் பேரைவாழ்
கேடு வார் செனி சூடிய வள்ளலே 84

யுடையா ரெயின் மூன்றையு மீருநெறித் தெனக்கடடி
முடிக்க.

39 ru
 (8450)

வள்ள லேரின் மலரடி க் கன்பென
 துள்ளத் தூடி ல் தாயினு முன்னருள்
 வெள்ளத் தூடுதும் வேட்கையெழுந்திலே
 நென்னி டாதருள் பேரையி லெந்தையே 85

எந்தை யாயெனை யின்றரு டாயுமாய்ச்
 சிந்தை யாகுலந் தீர்த்தருள் || தேசியாய்
 வந்து பேரையில் வாழ்பட்டி நாயக
 நெந்த வேளையு மென்னுள் ளிருப்பனே 86

இருத லைக்க னெறியுறு மிந்தன
 மருவி நாப்பண் வருந்து மெறும்பெனத்
 தரையின் மீது தனித்திட லின்றியே
 பெரிது வந்தருள் பேரைப் பரமனே 87

பரம னேரின் பழவடி யாரொடுந்
 தாமி லாலெனை யுங்கடுத் தாண்டுந்
 ஸ்மரம் ளித்தருள் செய்பொன் மேலியி
 லரவ மார்த்திட்ட பேரையெ மண்ணலே 88

அண்ண லைப்புர முன்று மழலெழப்
 பண்ணும் வெண்ணகைப் பேரைப் பரமனே
 நண்ண லாதபுன் னாயனை யாரையே
 யெண்ணில் மேவு மியம்பரு மின்னலே 89

இன்னன் மேவி யிடர்ப்பட லேழையே
 நென்ன லின்றல நீயறி யாதல்
 உபன்னு பேரைப் பதிவள ரீசனே
 யுன்னு வாயொழிந் திப்பவ மோடவே 90

தேசி-குரவன் ஸ்மரம்-கதி: உபன்னுதல்-துதித்தல்

வேறு

ஒட்டெழுவா நந்தவெள்ளந் ததும்பியுள்ள முவந்துகாரத
 னேத்து மொருவாபோற்றி, வாட்டுமல பந்தமற நினைந்து
 கால வன்வழிபட் டருச்சித்த வள்ளால் போற்றி, நாட்ட
 விதிப்பரிமொழியை நயந்துமேவி நளிர்காமதேனுதொழு
 நாதா போற்றி, கோட்டமிலாச் சுரப்புகளின் கன்ற லீந்த
 குளப்பினெழிற் சுவடணிந்த குழகாபோற்றி 91

போற்றிகெடு மானடனங் காண்பான் வேண்டப் பொரு
 வருகோ முனியாகப் புரிந்தாய் போற்றி, லீற்றிருந்த வ
 யன்பட்டி முனிவனாக வேதமுறை தெரிந்திடச்செய் விம
 லாபோற்றி, நாற்றிசைக்க ணருள்விரவுப்போ திமன்றுண்
 ஞானநா டகநகிற்று நம்பாபோற்றி, பாற்றரிய வலிகெழு
 தா னவரால் வாஞ்சை பயமடையக தாண்டவெழிற்பாளே
 போற்றி 92

பாசிமுரு கனைமருதச் சிலம்பிற் றேவர் பாதகச்சூர் துன்
 பொழிபப்பணித்தாய்போற்றி, விரககொடுஞ்சுமதிபெரும்
 பாவம் லீட்டியிடாத சிவலோகத் துய்த்தாய்போற்றி, அ
 ட்சொருவன் முசுவதன மாற்றிமக்க ளானனமார் தாச்
 செய்த வடிகேள் போற்றி, சுரப்பதிமே லியசாபமொழிந்
 து முன்போற் றுதைபோக துகர்ந்திடச்செய் துரையே
 போற்றி 93

தருவியுறு கரிகாற்கிள் ளியைமே வுற்ற தோலாத கொ
 லைப்பழியைத் தொலைத்தாய்போற்றி, மருவியநம் வன்

இது முதல் 98-வது செய்யுளிரண்டாவதடி யிறுதி வ
 னையும் ஸ்தலபூரணக்கதைகள் யாவும்பொத்துடைந்
 தமை காண்க.

றெண்டப் பெருமான் காண வயன்மள்ள னாய்நடித்தவா
தாபோற்றி, கருவினிகந் திடுதில்லை மறையோர் காணக்
கவின்றிருச் சிற்றம்பலத்தைக் கண்டாய்போற்றி, திருவி
ளங்கு காஞ்சிநதி தண்ணீப்போக்கி தேவர்விடத்தாலயர்வு
தீர்த்தாய் போற்றி 94

தீர்வுகண்ணுற் றரியபல விம்மிதங்கள் செறிந்திலகக் கொ
ண்டபர சிவமேபோற்றி, யோர்விலனாய் மால்பதியென் று
ரைத்த வியர்தற் குற்றபெருங் குற்றமகை யொழித்தாய்
போற்றி, யார்வமுடன் விசுவாமித் திரனிறைஞ்சு மதற்கி
ரங்க வரங்கன்பல வளித்தாய்போற்றி, பேர்வியமற் குறாத
ரசு நிலைபெற் றுளப் பெருஞ்சூழொன் றுக்கியவெம் பிரா
னேபோற்றி 95

பிரிவிலனாய்த் தொழுவேதன் காஞ்சித் தீர்த்தம் பேரூரின்
பெற்றியுறக் தெரித்தாய்போற்றி, பரிவினொடு கௌரிதவ
நிலைசேர திக்கப் பலகேள்விக் கிறைபயக்கப் பணித்தாய்
போற்றி, தெரிவுறனு முமைதன்பா லன்பா யாங்கு திரு
மணஞ்செய் தருளியவெந் தேகவே போற்றி, புரிவிசய னே
லவற்குத் தெய்வ யானை புதுக்கனிகள் மணஞ் சூட்டும்
புண்பா போற்றி 96

புண்ணியமெய்த் தவக்குசத்து வசனார் வேட்ட புக்கிரப்
பேறளித்தவருட் புனிதா போற்றி, நண்ணுதொழுநீராய்
கன்று பணிகள்செய்து நற்குலசே கரனுய்தல் நயந்தாய்
போற்றி, வண்ணமவி திரிகால வளவன் மாட்டுவந்தசெயி
ரறுத்தாண்ட மணியேபோற்றி, யெண்ணரிய வுபதேசமு
மையான் மேவி யிடையறாக் களிப்பெய்த விசைத்தாய்
போற்றி 97

போற்றுமொரு திருநீற்று மேட்டுப் பூதி புனைந்தவர்கள்
வேண்டுவன புகுப்பாய் போற்றி, தேற்றியுளம் விசேடபூ
சைகள்செய் வார்க்குச் சித்திமுத்தி யனைத்துமருள் செல்
வா போற்றி, கூற்றுவனை யுதைத்ததிருத் தாளின்மீது கு
லவுமறைச் சிலம்பணிந்த குழகா போற்றி, எற்றுவரிச்
கொடியுயர்த்த யெந்தாய் போற்றி யெழிற்பேரைப் பதிய
மர்ந்த விழையே போற்றி 98

ஏந்துமொரு மரக்கலமாய்ப் பவநீ ரூறு மிரும்பிறவிச் சாக
ரத்தை யிகந்தே யேறித், தேந்துளவ மாலவற்குந் தெரித
றோற்றாத் தேங்கமலப் போதனரின் திருத்தான்மீது,
போந்தடியே னலமேவ வருளே கூடும் போதெந்தப்போ
துணரப் புகல்வா யையா, பாந்தண்முடி மீதணிந்த சிவ
னே பேரைப் பாம்பரனே பசுபதியே பவளக் குன்றே 99

குன்றமெறிந் தவனிலத்துங் குலிசப் புத்தேள் குலவுமொ
ரு நிலத்து மெழிற் கோபா லன்றா, னின்றவது தருநிலத்
தும் வருணப் புத்தே னெடுநிலத்து முறுஞ் செல்வ மற
விட்டேடி, மன்றினடம் புரிகின்ற பெருமா னுள்ள மகிழ்
ந்தெநதத் தலத்தினுஞ் சீர்வாய்க் ததென்று, சென்றடை
யுந்திருப்பேரு சடைந்திவ் வேழை சேர்வரிய வவன்கரு
ணைத்திருப்பெற் றேனே 100

திருப்பேரூர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முற்றும்.

நடேசர் அச்சயந்திரசாலை, கோயமுத்தூர்.
MAHAMAHOPADHYAYA,

100

